

Mariborski in dnevni drobiž

Naša mladina u Kaštel Lukšiču

Kot že več let, je tudi letos priredil Pomladek Rdečega križa v Mariboru pod skrbnim vodstvom vodje g. Ravterja počitniško kolonijo slabotne dece v prelepem Kaštelu Lukšiču. Mnogo solz je bilo pri odhodu, a že par minut za tem so se otroci vživeli, da smo bili vsi kakor ena družina. Branko, Vladko, Cirilček in vsi so bili veseli, prepevali so in se veselili našega Jadrana. Nič se niso naveličali vožnje. Povsod pa se je kazala skrbna roka gospoda vodje in njegove gospe soproge. Kljub radostnemu razpoloženju sta vladala v vseh od delkih snaga in red. Z velikim zanimanjem so gledali otroci šume in polja, srebrne reke in zelene travnike. Nič jih ni motilo v uživanju prirode, dokler nismo dospeli južno od Karlovca do njiv, ki so bile popolnoma uničene od debele toče v dolžini ca. 4 km. Pri postaji Plaško smo zagledali Plaško jezero, ki pa se v veliki vročini posuši in naraste zopet v deževnem času. Zopet smo se vozili preko ogromnih kompleksov gozda, hiteli smo v nižine in se spenjali v višine. Doline in hribi so bežali mimo nas in nosili pozdrave naše dece jugoslovenskemu Meranu. Nihče ni tožil, da mu ni kaj prav, vsi so bili zdravi kot ribe v vodi. Ko se je zmračilo, so vsi posedli v kupeje in zaspali na prijetnih prenočiščih, ki jih je pripravil g. vodja. Že ob 5. uri zjutraj so bili vsi pokoncu. Zagledali so kraševit svet s kraškimi polji, ki so ograjena s kamenjem, da burja ne odnese zemlje. Revni Dalmatinci so čakali ob progi in lačno gledali na naše letoviščarje, ki so jim metali kruha, keksov, potic in mesa, po čemer so vsi hlasno planili in hitro pripravili bogat zajtrk. Mali Zvonko je prišel k meni in vprašal: »Gospod kandidat, zakaj pa so Dalmatinci tako lačni?« Razložil sem mu, pa mu ni šlo v glavo. »Zakaj pa je tako nerodoviten svet?« »Ker je kamenit.« »Zakaj pa je kamenit?« Oh, ta deca in njihova radovednost! Še v zadrego te spravijo. — Vlak drči vedno dalje ob veseljem žebljanju otrok. Vse se veseli morja. Pride mali Tonček in vpraša: »Gospod, kaj pa je morje?« Taka in slična vprašanja so bila vedno. Nasmejali smo se vsi, posebno ob vprašanju o morskih pséh, vilah itd. Kaj vse bi moral kandidat vedeti! Ko pa so zagledali morje, ki se je kopalo v solčnih žarkih, morje, po katerem so brzele jadrnice, parniki in motorni čolni, pa je zavriskal iz mladih grl našemu sinjemu morju: »Buči, buči, morje Adrijansko, bilo si in boš slovanško.« Tudi pesem je zabučala in je šumela vse tja do naše končne postaje Kaštel Stari. Naložili smo se na avto Crvenoga Krsta in odbrzeli v julijski raj, najlepši del Kaštelov, v Lukšič. Mali Dalmatinčki so nas navdušeno pozdravljali in naši otroci so se kaj kmalu z njimi sprijaznili in »zamorčki« so jim nanosili školjk, ježov in drugih čudovitih stvari, kar je seveda naše male silno zahtevalo. Hitro smo si vse uredili in že v tork popoldne so se otroci z gosp. vodjo kopali. Prvo noč smo spali v restavraciji bratov Ivana in Štefana Relja, ki sta nam pripravila prenočišče. Pravkar renovirata svoje prostore in kmalu bo otvorjen hotel »Zagreb« z 20 sobami. Restavracija je prvovrstna, leži prav ob morski obali in ima teraso s krasnim razgledom na morje. Tudi Mariborčanom priporočamo ta hotel, katerega lastnik je zelo naklonjen naši mariborski deci. Sedaj smo se že nastanili v šoli. Vsa naša deca pa je zdrava in pošilja vsem, posebno domačim, pristrčne jadranske pozdrave.

Mariborčan Primožič favorit v Luxenbourgu

Včeraj so se pričele v Luxenbourgu velike mednarodne tekme za svetovno prvenstvo v okviru mednarodne federacije gimnastov. Naši jugoslovski Sokoli vzbujajo poleg češkoslovaških veliko pozornost. Žal je naša vrsta včeraj doživela neprijetnost, da sta se na krogih pohabila naša favorita Štukelj in Mali. Pa naši fantje so se včeraj dobro držali in je bil Primožič včeraj prvi v prostih vajah, v vajah na bradlji in v vajah na konju. V vezbah na orodju je bil torej včeraj naš Mariborčan Primožič prvi in je favorit za svetovno prvenstvo. Po celotnih rezultatih se je včeraj Jugoslavija postirala na tretje mesto. Prva je CSR, druga Francija.

Javna kuhinja v Mariboru

Je pred otvoritvijo. Za torek dne 15. julija so povabljeni zastopniki delojemalskih ustanov in organizacij, zastopniki občine in tiska. V sredo, dne 16. julija, prične ta velika in moderna kuhinja svojo funkcijo. Kuhinja se deli v tri deloma večje deloma manjše jedilnice. V vsaki jedilnici se bo delila hrana po A, B in C abonmanih. Tako bo stala na primer hrana v oddelku A skupno z zajutrekom, kosilom (juha, prikuha in meso) in večerjo Din 10.30, brez zajutreka Din 8.30, v oddelku B bo stala hrana zajutrek, kosilo (juha 2 prikuhi in meso) in večerja Din 14.30 dnevno, brez zajutreka Din 12.30. V C razredu bo stala hrana zajutrek, kosilo (juha, 2 prikuhi, meso in močnata jed) in večerja Din 16.30, brez zajutreka samo Din 14.30. Samo kosila bodo stala v A razredu Din 5, v B Din 8 in v C Din 10 enkrat. Slučajni gostje, ki jedo po naročilu, plačajo za vsako kosilo Din 1 več. K vsakemu kosilu se seveda da tudi kos kruha. Kuhinja je higijensko in najmodernejše urejena in je najmodernejša in največja javna kuhinja v Mariboru. Prijave za abonma se sprejemajo od torka naprej ob pol 12. uri pri blagajni kuhinje na Slomškovem trgu št. 6, glavna vrata.

Češkoslovaški skavti na potu skozi Maribor.

Včeraj popoldne se je z dunajskim br-zovlakom pripeljalo pod vodstvom g. ravnatelja Knoureka, znanega prijatelja Jugoslovanov, 60 skavtov iz Břeclave in Uher. Hradišta na Moravskem. Ker so nadaljevali vožnjo šele z osebnim vlakom, so v Mariboru, kjer so jih na kolo-dvoru sprejeli in pozdravili zastopniki tukajšnje skavtske organizacije in pa JČ-Lige, izstopili in JČ-Liga jih je povabila na južino v hotel Orel. Med petjem slovaških narodnih pesmi in z zastavo na čelu so skavtu odkorakali proti hotelu Orel, kjer se je na verandi razvila pristrčna zabava. Vrstile so se pesmi in oficijelni medsebojni pozdravi. Po odpevanju naše in češkoslovaške državne himne so skavti zopet odkorakali na kolo-dvor in se ob 17.20 odpeljali naprej proti jugu. Med potjo si ogledajo danes Plitvička jezera, nato pa nadaljujejo pot v Boko Kotorsko, kjer bodo taborili mesec dni.

25letnica

je slavilo v soboto in včeraj gasilno društvo na Pobrežju. V soboto zvečer je priredilo bakljado, včeraj popoldne pa je bila blagoslovljena nova motorna brizgalna. Pri tej priliki je imel načelnik g. šolski upravitelj Klemenčič lep nagovor. Po blagoslovljenju je bila pri Rojku lepa domača zabava.

S prvo večjo zgradbo v Mariboru so danes pričeli. Na voglu Sodne in Marijine ulice nasproti poslojpu sodišča so danes delavci na delu z odstranjevanjem zidu in plota ter s podiranjem drevca na stavbišče, kjer se bo še letos dvignila nova palača OUZD.

Brez voznega dopustila

je — kakor je policijsko ugotovljeno — vozil včeraj tudi mehanik Srečko Vokač, ki je vsled nepredvidne vožnje povzročil včerajšnjo avtomobilsko nezgodo na Koroški cesti.

Obmejni učitelj

Samoten kraj tik severne meje. Nemci so pomešani z nemčurji, ki mrzijo vse, kar je slovenskega. Med njimi živi kot edini izobraženec učitelj, ki se trudi za mirno sožitje s sovaščani in za napredek šole in nacije. Šola je manjšinska — poučuje se tudi v nemškem jeziku. Otroci so od doma nahujskani proti učiteljstvu, — ki ima grozne težave zaradi napredka v materinščini. Z nepopisno muko doseže vendar lep uspeh.

Pa šolo hočejo zidati! Učitelj je kriv. Der windische Lehrer will Schule bauen! So sind die windischen Lehrer! Wenn die Windischen eine Schule bauen wollen, sollen sie sich eine selbst bauen! Posledica je seveda skrajno sovraštvo.

Medtem se vrstijo v šoli sami dela za Pomladek Rdečega križa, za šolsko hranilnico, vršijo se roditeljski sestanki, izobraževalni krožki in nešteto drugega. Da! Delo, delo in zopet delo do pozne večera stori svoje, da se učitelj skoraj zruši pod težo razmer, dela, skrbi in odgovornosti. Le krasni uspehi požrtvovalnega dela venčajo napore učitelja. To ga zopet vzravna in mu vlije novo moč za nadaljno delo.

V izvenšolskem delu? Da, tam je učitelj duša in središče vsega javnega življenja. Kot občinski odbornik, tajnik itd. mora skrbeti za ceste, za nebrojne želje ljudstva, posredovati mora pri oblastvu, ki ga često niti ne usliši. Vse, prav vse leži na ramah učitelja, kateremu zaupa občani te posle, računajoč na njegovo požrtvovalnost in idealizem. V njegovi pisarni se vrstijo ljudje kakor pri advokatu, le s to razliko, da mu ta posel ne nese. Nasprotno, še iz lastnega žepa mora žrtvovati mnogo, premnogo, kljub mizeri plači. Povsod predsednik, tajnik, vodja, vodi sejo za sejo.

Šolsko delo je učiteljev ideal, izvenšolsko delo pa narodna dolžnost!

Gorje učitelju, če se le malo pregreši proti paragrafu, kar v očigled težkega in napornega dela, ki ga izvršuje, ne bi bilo čudno. Takoj si naprti preiskavo za preiskavo in končno — kazen. Udarec za udarcem sledi na moža, ki mu je šolsko delo in izvenšolsko udejstvovanje življenjska potreba.

V sosednji občini so razobesili nemške zastave. Žandarmerija preiskuje zadevo. Kriv je seveda zopet učitelj. Der windische Lehrer hat uns angezeigt! Fantje grozijo z ubojem! Župan te občine pa zabrusi učitelju v obraz: »Naša občina je nemška! Kaj pa ste dosedaj vi storili za državo? Odlikovanje sem dobil jaz in ne — vi!« Hudo, hudo je to. Beseda zastane učitelju. Žalostna in bridka resnica grozi uničiti zadnjo trohico učiteljeve požrtvovalnosti in njegovega idealizma. Tam odlikovanje — predrznost, tu pa preiskave, grožnje, rodbinske nesreče.

† Prof. Mijo Vamberger.

V Zagrebu je umrl 12. tm. g. profesor v p. Mijo Vamberger, nestor hrvatske stenografije, star 79 let. Petdeset let je idealno delal na izpopolnjevanju stenografskega sistema in na širjenju znanja stenografije med mladino, napisal je nešteto člankov, poznan je bil po svojem delovanju na tem polju med Slovenci, Hrvati, Srbi in Bolgari, pa tudi v zunanjem stenografskem svetu, med Nemci. Vedno je zastopal stališče, da morajo Slovenci, Hrvati in Srbi imeti en stenografski sistem. Z ustanovnikom bolgarske stenografije, že davno pokojnim prof. Bezenškom je bil že iz dijaških let v tesnih zvezah. Še pred letom dni je urejeval stenografski list in pisal zanj članke skoro do zadnjih dni življenja. Pokojni Vamberger je bil — kakor tudi prof. Bezenšek — rodom Slovenec, doma iz Sv. Jurija ob Ščavnici. Zato mu bomo zlasti tudi mi Slovenci ohranili hvaležen spomin!

Privilegirana agrarna banka

je od začetka svojega poslovanja do 30. junija odobrila vsega skupaj 540.429.316 Din kreditov in sicer: 265.959.000 Din dolgoročnih hipotekarnih posojil, Din 146.832.679 zadružnih posojil za zadružnike, Din 3.050.100 meničnih posojil, 4.250.000 Din posojil vodnim zadržugam, ter je tudi prevzela 115.517.537 Din zadružnih kreditov od bivše direkcije za poljoprivredni kredit.

Deložiranci pod mostom.

V zadnjem času je bilo v Mariboru deložiranih več družin, ki so se zatekle pod državni most. Med njimi so tudi otroci. Mestna občina mariborska nima možnosti, da bi nudila tem deložirancem streho, ker ima docela zasedena vsa svoja stanovanja, gradba nadaljnjih stanovanj pa je radi finančnih težkoč zaenkrat nemogoča. Odpomoči deložirancem pod mostom bi bilo torej mogoče le s sodelovanjem naše javnosti. Hišni gospodarji se radi tega naprošajo, da svoja prosta stanovanja, ki bi prišla za sedanje in bodoče deložirance v poštev, prijavijo socialno-političnemu uradu mestnega načelstva, kjer so na razpolago podatki glede vseh deložirancev. Ob enem apelira mestno načelstvo tem potom na uvidevnost hišnih gospodarjev oziroma stanodajalcev, da v tej prehodni dobi, ko se je ukinila stanovanjska zaščita, postopajo kolikor mogoče obzirno in se poslužujejo deložacij le v skrajnem slučaju, ker bi drugačno postopanje dovedlo do nedoglednih posledic.

In še za čast Slovenskih goric!

Iz Spodnje Kungote nam poroča predsednik podružnice CMD g. V. From, da se je vršilo na predvečer slave slovanških blagovestnikov običajno kresovanje s slavnostnim streljanjem na daleč okolici vidnem hribu Gradiška. Stroške sta krila domači župnik in šol. upravitelj.

Plačevanje davkov.

Davčna uprava razglasa: V smislu zakona o neposrednih davkih se daje na znanje, da se mora III. četrtletni obrok na zgradarini, pridobnini, rentnini in družbenem davku plačati najkasneje do 15. avgusta. Tega dne dospe v plačilo in se mora plačati polovica celoletne zemljarine. Uslužbeniki davke se mora poravnati najkasneje v roku, ki ga določa člen 99 zakona o neposrednih davkih. Davčni zavezanci se opozarjajo, da ne zaostajajo s plačilom davkov, sicer morajo plačati zamudne obresti ter nositi stroške prisilne izterjatve, ki se bo uvedla proti zamudnikom.

Cercle francais.

Čitalnica francoskega krožka v Mariboru bo ostala od 15. julija do 31. avgusta zaprta.

Ponedeljek in torek

kabaretni večer

v Veliki kavarni

Javni radio-aparati

so postali v zadnjem času — vsaj nekateri — naravnost muka za cele dele mesta, ker sploh cele noči ne prenehajo s svojim kraldom. Nekateri lastniki javnih radio-aparatom so namreč tako prijazni, da jih priredijo kar za celonočno funkcioniranje. In večinoma čujemo samo Gradec in Dunaj. Tako smo te dni imeli prijetno priliko, da smo poslušali celi potek zborovanja in vse hujskajoče govore povodom proslave Schulverein-Südmarke na Dunaju. Menimo, da je policijska oblast pozvana, da tudi v tem pogledu — tako glede časa kakor glede vsebine — lastnikom javnih radio-aparatom da primerna navodila. Kako pridemo do tega, da si moramo pustiti kvartirni nočni mir cele noči?!

Legitimacije za vseslovaški gasilski kongres v Ljubljani,

ki se bo vršil v dneh 1. do 4. avgusta, se dobe na mariborski reševalni postaji od danes naprej. Legitimacije upravičujejo do 50% popusta na vseh železnica. Ker je zanimanje za vseslovaški kongres gasilcev zelo veliko in je na razpolago le omejeno število izkaznic, se interesenti pozivajo, da se za iste pobrigajo. Legitimacija s kovinskim znakom stane Din 6.

Požarni alarm.

Včeraj predpoldne je čuvarica na stolpu stolnice avizirala gasilce, da je v smeri Razvanja izbruhnil velik požar. Klicu so se takoj odzvali mariborski in studenški gasilci, ki so z dvema motornima brizgalnoma odbrzeli na domnevno »pogorišče«, kjer so potem ugotovili, da so neki paglavci naložili velik kup mokrega dračja, kar je povzročilo mogočen stember dima, ki je v gostih oblakih ustvarjal videz velikega požara.

Zaplenjeno kolo.

Nekemu brezposelnemu delavcu je bilo zaplenjeno kolo Peugeot št. 6688. Hra- njeno je na policiji.

Sneg v Železni Kaplji!

Prijatelj našega lista, ki se mudi točasno na Koroškem, nam piše, da je v Železni Kaplji zapadel okrog pol metra visok sneg, kar je tudi za hribovito Koroško sredi julija — senzacija. Tudi pri nas se čuti mraz: ledenosveže sapice so nas začele božati.

K. M. Čapek - Chod:

Jindri

Roman. — Iz češčine prevedel dr. Fran Bradač.

»Tako izpustite, ali pa —!« je zakričal Jindřich. Mož je samo potegnil mehanično z levico po Jindřichovi postavi, kakor je to često videti pri policistih, kadar hočejo preprečiti beg aretirancev.

»Izpustim, toda ne prej, dokler mi gospod ne dovolji, da si smem vzeti to-le krasno orožje!« je rekel preoblečeni policist in je z urno kretnjo vzel iz levega naprsnega žepa Jindřichovega pištolo repetirko.

Potem je izpustil Jindřichovo roko in dotaknil se je čepice v pozdrav.

»Razen tega si dovoljujem opozoriti gospoda, da pelje cesta, ki jo je nastopil, sicer h kolodvoru Eastern Bengal, toda ne k postajališču »East Indic«, s katero se gospod čez tričetrt ure odpelje, tako da se ne sme zapravljati časa — tem manj, ker se gospod ne počuti dobro — ker ima mrzlico od malarije, tako da stori najbolje, če takoj leže v svojo kajuto, ki ima gotovo udobnejšo posteljo, nego vsaka tudi najboljše celica preiskovalnega zapora.«

Jindřich Pavák je zaškripal z zobmi, se dal potrpežljivo ogrniti s pletom, ki ga je nosil čez roko, in se vrnil z domnevanim postreščkom v svoj hotel. Tam je naložil njegov spremljevalec skromno prtlijo mladega učenjaka na svoje rame in čez četrt ure jo je skladal v njegovl navzočnosti v ladjini kajuti »East Indic«. Bil je tako informiran, da je v drugem razredu sam poiskal Jindřichov prostor, ne da bi vprašal, kateri.

Znal je to tako urediti, da je, preskrbevši vse potrebno, zapustil ladjo prav v poslednji minuti pred odhodom:

»All right, sir!«

Ko se je sirena luksusnega parnika zadnjokrat oglasila, je že tresla Jindřicha Paváka v kajuti prvega razreda pod svileno odejo taka mrzlica, da je čutil, kako ga na temenu zebe vsaka lasna koreninica posebej.

Polagoma se je potapjal v zmedene blazne sanje.

Videl je Bima Djasvanta kot Šivo, sedečega na svojem himalajskem prestolu, ko si je ravno navzel četvero svojih obličij, da bi se lahko brez oziranja nagledal krasote Tilottame, ki jo je ustvaril umetnik božji Visvarkarman in ki je spoštljivo hodila okoli njega. Na sebi je imel uniformo lahkih bengalskih suličarjev, čevlje z visokimi trdimi golenicami, nesramno se prilegajoče hlače iz jelenove kože. Niti gibal se ni, samo en par bogovih oči je prebiral njeno postavo zdaj od te, zdaj od druge strani poželjivo, nedočakljivo.

Tilottama-Mabell se je spoštljivo priklanjala, kar tako poudarja pripovedovalec Narada, in hodila okoli boga in ni imela na sebi drugega kot atlasove čevljičke in frizuro...

Prebudil se je in zavedel in slišal ladjiskega zdravnika, kako pripoveduje stewardu:

»Kaj vam prihaja na misel! To je videti, da ste z nami prvokrat v Indiji. To je čisto navadna malarija, čez štiri dni bo bolniku dobro. Ko bi takih ne jemali s seboj, bi se lahko včasih prazni peljali iz Calcutte.«

Tedaj je »East India« vozila iz pristana Hugli na širno morje.

III.

Jindra mlajši.

Ko je uredil svoje zadeve končnojavno v najodličnejši praški banki, ki je izvršila akcioniranje tovarne po očetu, je postal Jindřich Pavák najvišji gospod svojega časa v tistem hipu, ko je naposled prekoračil prag bančne palače.

Pravkar dovršena transakcija je bila za celo rodino jako ugodna v toliko, ker se je Pavák vrnil ravno, ko je bil najvišji čas, in rešil vse, kar je bilo mogoče. Ostrmel je nad tem, kako hitro je našel v sebi nekaj, česar ni nikoli iskal, t. j. vztrajno energijo za stvari izven svete indijske knjige in to še v stroki, ki mu je bila celih deset let tako oddaljena.

Pri tem se mu je posrečilo kar tako nehoté nekaj, čemur so v mestecu rekli prelomljenje smole njegovih sester, ki se je upirala vsakemu nasilju njihove matere. Omožil je namreč najstarejšo sestro z ravnateljem Pavákovim tovarno s tako lahkoto, da se je gospa Paváková začudila, in s tem dokončal dolgoleten roman, tekem katerega je dvoril ravnatelj vsem trem sestram stopnjuje in prav za prav tudi istočasno, če tudi zelo taktno in tako diskretno, da ni nobena od njih vedela, kdaj se je Karvanovo zanimanje za njo začelo ali pa nanjo prešlo od katere izmed obeh teknic sester, kajti česar se je Karvan najbolj ogibal, je bilo: odkrita izjava.

Njegova ljubezen je bila kakor vrtno strašilo, ki hodi okoli, zaman pričakujoč vprašanja, ki ga reši iz zakletja.

Jindřichu je prišlo na misel.

Pri konferenci med štirimi očmi, ko je s tovarniškim ravnateljem natanko predelal bilanco rentabilite tovarne, je izpregovoril Jindřich:

»Kakor vidim, ne stoji zavod tako slabo, kakor sem se spočetka bal, toda jaz nisem sukarnar in najbrže nikoli ne bom, tudi nobena mojih sester; prav tako ni upanja, da bi se katera od njih omožila s sukarnjem, sicer bi se bilo menda to že davno zgodilo...«

Jindřich je mogel tako govoriti, saj je bil deset let z doma in ni vedel ali mu ni bilo treba vedeti ničesar o delikatnih odnošajih k njegovim sestram in tudi ne razumeti ravnateljve zadrege, ki je bila malo preveč mladostno sramežljiva vočigled njegove pleše.

»Niso niti preveč bogate niti preveč lepe!« je nadaljeval Jindřich v skrbnem tonu — skoro bi bil pristavil — niti preveč mlade,« toda to si je premislil.

»Oh!« se je osmelil Karvan k protestu.

»Zdi se, da niste mojega nazora, gospod ravnatelj,« je rekel Jindřich in dvignil pogled k temu že precej priletnemu samcu, nekoliko let starejšemu od njega, in prepričal se je, da zna še zardeti do vrh čela.

So tudi taki, v svoji stroki jako zmorni in vrti močje, ki so v čuvstveni sferi ostali še vedno dečki.

»Stanje njihovega premoženja sva pravkar spoznala, tudi se zanašam v tej zadevi popolnoma na vašo diskretnost, renta vsake izmed njih je precej ugodna, sijajnejšo bodočnost pa more imeti samo ena izmed njih, in sicer ta, ki ostane v tovarni... ki bi se seveda morala razcvitati v rokah prizadevnega svaka: oprostite, da govorim z vami v teh rodbinskih zadevah, ki so do neke mere tudi zavodove. Vaš ugovor se more zato tikati le zunanosti mojih sester, ki res ni sijajna...«

V Karvanu se je ozval vitez Pavákovih gospodičen še glasneje:

»Oho!«

»Prosim vas,« se je posmeval Jindřich z mrzutostjo brata, kateremu se sestre že kisajo, »katera od njih se vam torej zdi, da tako rečem, najmanj grda?!«

Vprašanje je nekoliko zmedlo gospoda ravnatelja, ker je bilo izgovorjeno v znamenju grdosti, toda priznal je brez obotavljanja. Kakor bi mladenič mladeniču zaupoval sladko tajnost, je vzdihnil ravnatelj:

»Kamila.«

»Kam...?« se je začudil Jindřich previdno le napol, kajti Kamila je bila najstarejša in celo starejša nego on sam.

Da bi rešil situacijo smešnosti, je vstal ravnatelj iz naslanjača in svečano izjavil:

»Prosil bi kar najspoštliveje za njeno roko!«

»Gospod ravnatelj,« veli Jindřich, »nimam pravilice, oddajati roke svojih sester, o tem odločajo one same, zlasti Kamila, toda kar je v moji moči, je to, da bom za vas snubil pri materi in pri Kamili, ako je pomota popolnoma izključena.«

Le ta posmehljiva opazka je osupnila ravnatelja Karvana, ki je ravno ponehaval dvoriti starejši Nelly in začel oboževati najmlajšo Emilijo, da bi bil skoro zaprosil za rok, da si premisli, le čisto trgovska preudarnost, da bi bilo vsako odlašanje občutna škoda za akcijsvo podjetje, ki je bilo že v teku, ga je zadržala od tega.

Po daljšem odmoru je Karvan prebledel in rekel trdno in resno:

»Prosim za vašo posredovanje glede gospodične Kamile, gospod šef!« —

Tako se je zgodilo s popolnim uspehom.

Posmehljivost, da, zlobnost je bila doslej eden glavnih pripomočkov, s katerimi se je oživljaj Jindřich Pavák v novo življenje, ironija mu je bila obramba proti sebi samemu in proti svetu, po načinu onih, ki si zakrivajo z ironijo nevarnost, da bi mogli sami postati njen cilj, ko bi drugi vedeli, kako je prav za prav z njimi in z njihovo tajnostjo.

Niti njegova lastna mati ni izvedela natanko historiese s krasno Mabell.

Morala se je zadovoljiti s tem, da sta se ločila zaradi nezvestobe soproge, ki je postala ljubica domorodnega indijskega kneza. Da ni bil sin tako izredno, čeprav le trpno udeležen pri tej aferi, bi ji bila ta afera dala veliko zadoščenje, kajti, kakor si je sprva želela Jindřichovega flirta z nežno hčerko slavnega žokija, ker je to pospeševalo pozabljenje, zavoljo katerega je odpeljala sina na Angleško, tako je bila pozneje proti temu zakonu, toda Jindřichu ni bilo več osemnajst let...

Calcuttski dogodek je bil za njeno notranjost doslej neko kronično vnetje, za katero dobro vemo, ker neprestano zbada, a pri neprevidnem dotikljaju peklenško zaboli.

Zelo težke dedščinske in rodbinske skrbi so učinkovale pri tem kakor narkotikum; niso pripuščale misli na Calcutto, toda zdaj, ko so te skrbi odpadle, se je začel zopet bati kakor zopetnega napada malarije.

(Nadaljevanje sledi.)

and. narednik
prve klase v pokoju, kavcije zmožen, išče kakršnokoli službo. Naslov v upr. lista. 2015

poljšemu gospodu
ali oficirju oddam sobo s posebnim vhodom v najem. Betnavska cesta 23/I. 2013

obo,
čisto, z dvema posteljama in uporabo kopalnice v bližini Vodnikovega trga, oddam. Istotam sprejem tudi solidno ustanovkalko. Naslov v upravi lista. 2012

tanovanje
sobo in kuhinjo, iščem. Cenj. ponudbe pod »Mir« na upravo.

Učenca
sprejme specerijska trgovina K. Dobljekar, Tattenbachova ulica 3. 1995

Praktikanlnjo za šivanje perila
za dopoldne ali popoldne sprejme Ateleje za perilo Rupnik, Slovenska ulica št. 20. 1919

Elektroinštalaclje,
montaže vil, stanovanj, tovarniških poslopij vsaka montažna popravila, popravila motorjev najcenejše izvršuje Illč & Tichy, Maribor, Slovenska ul. 16. Velika izbira svetilk, elektroblaga, motorjev po konkurenčni cenl. XII

Otroka,
pet tednov starega, krepkega fantiča, dam za svojega. Ponudbe na upravo lista pod »Ivanček«. 2011

Za potovanje:
potne kovčke in torbe, v veliki izbiri od navadne do najfinejše vrste. Kovčeki za auto in kolekcijo vzorcev po naročilu. I. Kravos, Maribor, Aleksandrova 13. 1763

Stole vpletam
s prvovrstno trstiko in sprejemam v popravilo vsakovrstne košare in sita. Josip Antloga, košarski in sitarski mojster, samo Trg svobode, zraven mestne tehtnice. 529

Trgovski lokal
v Mariboru, v sredini mesta.
kjer je bila več let dobro idoča veletrgovina — se odda v najem. — Pojasnila daje Srečko Pihlar, Maribor. Gosposka 5. 1927

Hišni posestniki ki jim vlaga uničuje **stavbeniki** viednost njihovih hiš in vsi, ki hočejo vlačno z dovje osušiti, oziroma zavarovati pred vlago in vodo, naj uporabljajo naš absolutno zanesljivi izolacijski preparat

„ISOL“
Prospekte z navodili uporabe pošilja brezplačno Ljubljanska komercijalna družba, Ljubljana, Bleiweisova ulica 18

Juristi pozor!

Izšla sta Zbirke zakonov snopič 40 in 41:
Konkurzni zakon Din 36.—, vezan v platno Din 48.—.
Zakon o ustroju vojske Din 50.—, vezan v platno Din 62.—.

Naročite jih takoj pri

Tiskovni zadrugi v Mariboru, Aleksandrova 13.